

pusti za locen, ki ga boš v jeseni za ključ odrezal in porabil. Tako boš visoko štelovje znižal in dobil mlade trse v gorico, kar je posebno lepo videti. Stari, visoki trsi dajo sladko vino, tudi grozdje ne gnije hitro; mladi pa so rodovitni, dasi na njih grozdje raji gnije. Nekateri posestniki so vse locne porezavali, pa so zato tudi malo nabrali. Vse tedaj v pravi meri. Najmočnejšemu trsu v dobri zemlji smeš dati celo dva reznika in pa eden locen. Vendar je treba paziti — na:

4. Čepek. Nekokrat stari trs visoke zrasti zgoraj peša, pa še pri tleh požene eno mladiko. Pazi na njo, da je veter ali noga ne odlomi, ker to bo novi gospodar. To rozgo odrezi na eno oko, in izrastla bo drugo leto močna mladika, da boš brez kvara zgornji, stari trs smel odrezati. Zdaj imaš iz čepeka nov, lep, roden trs. — Da pa iz starega trsa tak čepek dobiš, moraš ga letos globoko odkopati in dobro zagnojiti.

5. Živica ali vlačenska. Ako je ta pritlična rozga dolga in debela, obreže se na 15—20 ok, ali po okoliščinah tudi manje. Zdaj jo od trsa pokoplji pod zemljo do 2—3 ok, katere bodo nove mladike pognale in grozdeke rodile. Druge oke pod zemljo pa dobijo goste korenine; in to so živice ali vlačenke. Odrezi jo od trsa, ter jo vsadi drugam, tako si prihraniš triletno vzgojo ključeka v trsnici.

6. Vinjek, oster, osločen nož, je nekdaš edini trse bril. To je pač polževo delo. Tak rezač si ne zasluži tople vode. Pri enem trsu čepi pet minut; ogleduje ga in obrača na vse kraje; po trikrat potegne po eni prog. Pa še lahko se mu vinjek zaleti, da drugo rozgo rani ali nareže, da se locen pri povezovanju zlomi. Zato so vinogradniki prišli.

7. Za škarnje. To je »fletno«, urno delo. Tri ali štirikrat več opraviš, kakor z vinjekom. Rezi blizu oka; če so škarnje dobre in ostre, rozge ne boš zmučkal ali razklal. Dobro orodje ali škarnje stanejo 1 gld. 50 kr., 1 gld. 20 kr., ali 1 gld.; slabe dobiš za 40—50 novčičev, ki se brž skvarijo. Dobijo se v vsaki železničariji in pri nožarju.

Ptice trpijo po zimi glad.

Ne pozabimo v hudi zimi ptic, katere so nam po letu gosenice obirale in nas s svojim petjem razveseljevale, zdaj pa glad trpijo. Nastavimo jim v varna zavetja živeža! Naj nobeden tega ne odlaga, kar začeti je treba! Ljube ptice nam bodo hvaležne.

Sod za gnojnico.

Po vaséh najdemo sode za gnojnico z navadno pilko ali luknjo, skozi katero gnojnica izteka. Ta luknja je navadno s količem ali desčico, okoli katere so cunje navite, pritrdjena, kar se pa jako sitno zapira in odpira, in gnojnica se ne more enakomerno in na široko razškopiti. Prav priročne so iz ulitega železa nalašč za gnojnične sode napravljene »pipe« (Jauchenvertheiler), katera se lahko na vsak sod priterdi, lahko se zapre in odpre, vodo popolnoma drži, pri odpiranju se nikdo ne pomoči, in gnojnica se lahko 3 metre na široko razškopri. Taka »pipa« stane 3 gld. F. P.—k.

Sejmovi. Dne 29. decembra v Spielfeldu in Poličanah (svinjski sejem). Dne 31. decembra v Radgoni. Dne 2. januarja 1895 v Celju, v Št. Juriju ob južni žel., v Lučanah, na Ptuj, v Bučah in Imenem (svinjski sejem). Dne 3. januarja na Bregu pri Ptuj (svinjski sejem). Dne 4. januarja na Spodnji Polskavi (svinjski sejem) in v Kaniži pri Ptuj (svinjski sejem).

Dopisi.

Izpred Boča. (V Kostrivnici) vsak pameten človek želi, da bi se Andrejček in Matevžek resno popboljšala. Toda mlaj, oh nesrečni mlaj je kriv, da ne prideta do tega spoznanja. Za danes omenim le eden dogodek, ki živo spričuje, da je naša junakoma skrb za blagor cele občine le deveta briga. K nam »privandran« Regoršek je nedavno prosil občino, naj mu dovoli krmo v Gornjem Gaberniku; menda hoče naše revno ljudstvo še bolj dobiti v svoje pesti, kakor se je žalibog do sedaj že zgodilo. Akoravno je v G. Gaberniku že ena stara poštna krma, ki popolnoma zadostuje potrebam one okolice, vendar je večina dosedanjih odbornikov privolila v prošnjo Regorškovo! Kostrivničani smemo res ponosni biti na take odbornike in takšnega župana, ki se namesto za domačega poštenega kmeta, potegujejo za tujca, o katerem niti ne vemo, ali je turške ali židovske vere. Kakó vse drugače se je zgodilo, ko je domač posestnik v Gornji Kostrivnici prosil za krmo o sejmskih dnevih! Mi nismo sicer prijatelji mnogih gostilnic v enem kraju — pa zopet se je na ljubo »privandranemu« oštirju domačino prošnja odbila! To so nam prijatelji domačega ljudstva, da se Bog usmili! No — Kostrivničani si jih homo dobro zapomnili ter jih ob času volitve posadili z raznih »stoličkov« na trda tla. Takrat bode sveta dolžnost vsakega poštenega moža, da se udeleži volitve ter voli odbornikom može, katerih srce bije za blagor cele občine, ne pa samo za enega ali drugega »privandranca« in pa za lastni žep; voliti bo treba krščanske može, ki lepo spolnjujejo dolžnosti do Boga in ljudij. Ker se drevo pozna po svojem sadu, zató homo še nadalje razkrivali rane, katere vsekavajo naš župan in nekateri odborniki naši občini, ter s tem odpirali oči zaslepljenemu ljudstvu, da bode vendar enkrat spoznalo volkove v ovčji obleki, ter se jih ob času volitve za vselej odkrižalo!

Iz Makol. (Nova cerkev.) Kakor po mnogih krajih drugod, kaže se tudi pri nas v Dravinjski dolini, da postajajo vsled množitve ljudstva vse stare stavbe pretesne. Šole stavijo povsod nove in večje, in tu pa tam so že tudi novopostavljene zopet pretesne. Tudi pri župnijskih cerkvah se kaže ravno tista potreba: pretesne so in prenizke že ob navadnih slovesnostih. To čutimo v Poličanah, kjer so z razširjanjem že začeli, v Makolah, v Majšbergu in po drugod. Pri nas v Makolah smo tekoče leto začeli zbirati radovoljne doneske za razširjanje sedanje župnijske cerkve sv. Andreja. Hvala Bogu! oglasilo se je že precejšnje število blagih dobrotnikov, ki so obljubili veselega srca svojo pomoč. Med prvimi imenujemo našega najslavnejšega rojaka, častnega kanonika in dekana, preč. gosp. Antona Hajseka v Slov. Bistrici. Koj, ko se je sprožila misel o povečanju naše cerkve, obljubili so blagosrčno in velikodušno izdatni donesek tisoč goldinarjev, in na račun te svoje obljube poslali so nam kot Miklavžev dar lepo svoto tri sto goldinarjev. Bog jim povrni sto in tisočkrat!

Iz Škofje vasi. (Mráz) imamo, mráz. Stekla na oknih so zakipnjena in čez Hudinjo in čez mlake je trdno zrcalo prekrilo. Ni čuda, da je zamrznjeno tudi vsako društveno življenje pri nas, ker ni južne sapice od nikoder, da bi se ta ledena skorja raztajala. Od severa pa se nam ponuja nekako prikrit krivec, da bi le vse cvetke, katere bi utegnile vspeti, posmodil. Naša ženska podružnica sv. Cirila in Medota dreveni, ker mnogo je nasprotovanja in to je znano, da se človek desetkrat lažje pregovori, naj nikar denarja ne daje v dober namen, kakor pa se nagovori za dobro reč. Moška podružnica naša pa že zdavnej spi. Niti boben, niti strel ni je še dosedaj ogrel. Nič ne sliši budilnega

glasu . . . Upajmo pa, bratje, da jo vendar vzbudi močnega tópa glas, kateri je nastavljen sedaj pri nas. Da bi le strelivo ne »falilo«.

Iz Celja. (Naš Sokol) priredil je dne 16. t. m. vesel zabavni večer v čitalnici. Sploh se opazuje pri nas vedno bolj in bolj žihvalnejše gibanje društvenega življenja. Tako smo imeli priliko zabavljati se dne 16. t. m. v obilno zbrani družini narodnjakov in rodoljubkinj ter veseliti se mičnega tamburanja naših vrlih sokolskih tamburašev in tamburašinj. Potem nam je srce ogrevalo petje čitalniških pevcev in tudi oči so se nasičevale mramornih kipov, kateri so res nekako skrivnostno bledeli v črnem polju. Zabava je bila prijetna; gostov obilo, vendar bi si človek želel še bolj obilne udeležbe. Kako so bili vsi zadovoljni, ne moremo soditi, ker tisto burno, živahno odobravanje in neskrbni, zadovoljni smehljaj gostov, katerega smo večkrat opazovali, posebno dne 5. t. m. v teh prostorih, izostal je ta dan. Najbrže so premišljevali o občutkih, katere so obrodile pesmi in godba. Prosta zabava je vspela prav vro. Le pogosto kaj podobnega! —s—

Od Sv. Andraža v Slov. goricah. (Društveno.) Zraven bralnega društva imamo pri nas tudi društvo dosluženihih vojakov. S tem društvom igra se letos grda komedija. Čujte sledeči dogodek! Imelo je to društvo neko nedeljo v listopadu slovesno sveto mašo s pridigo, po božji službi pa pristo zabavo pri gosp. Tošu, ne pa pri gosp. Pihlerju, kakor mu je bila pri zadnji slovesnosti obljubljena. Gosp. Pihlerja je to zelo razžalilo. Vzame torej denarje, katere je po zadnji slovesnosti iz svoje volje vložil za društvo. Ti denarji bili so namreč njemu namenjeni. Zatorej mislim, da je imel gospod Pihler pravico denarje vzeti, iz dveh uzrokov: 1. ker je bil on založnik, 2. ker se slovesnost ni pri njem obhajala. Vendar je razžalil s tem našega gosp. oznanitelja, tako, da mu je pretil s tožbo. Ali gosp. Pihler se ni ustrašil njegovih groženj. A naš oznanitelj dobi druge muhe v modro glavico. Sklene to »pregreho« gospoda Pihlerja naznaniti očitno ljudstvu na cerkvenem trgu, kar je tudi 16. grudna storil. To pa je vendar preveč! Bilo je pa ljudstva iz večih far. Tako od Sv. Antona, Bolfanka, Sv. Trojice in Sv. Lovrenca. Ali bo to reč gosp. Pihler pri miru pustil? Gotovo ne, kar bomo prihodnjič slišali.

Z Dunaja. (Svoji k svojim!) Nedavno je družba »Kršćanska družina« priredila shod za žene. Na tem shodu je princ Liechtenstein med drugim tudi te pomenljive besede izgovoril: »Mi imamo drugo sredstvo, ki kristjanov nič ne stane, pač pa jim mnogo prihrani: Kristjani, kupujte pri kristjanih! Nas kristjane je neizmerna večina. Samo kristjani delajo in blago pripravljajo, in zopet skorej samo kristjani to blago kupujejo in plačujejo, tedaj je vendar najpametnejše, da kupujejo pri svojih, pri kristjanih, le tedaj ničesar ne zgubijo. Pri Judih kupovati robo, katere Judi niso pripravili, pravi se Judom dvojni dobiček dajati. Prvega dobijo, ko so blago od kristjanov kupili, drugega pa, ko so kristjanom prodali, česar kristjan več ne stori, in storiti ne sme! Le na tak način ostane nam naše blago in denar, le tedaj ne bomo nobene škode trpeli več, in naše raztrgane mošnje se bodo spet zakrpale.« Slovenci, te besede si zapomnite in ravnajte se po njih! Tukaj na Dunaju se kristjani bojujejo proti Židom in liberalcem, ki z Židovi držijo. Prav tako! Tukaj pravijo: »kupujte samo pri kristjanih!« Mi pa vam, dragi Slovenci, pravimo: kupujte pri kristjanih slovenskih! Zapomnite se te besede, ne zabite jih nikoli!

Iz Braslovč. (Podružnica) družbe sv. Cirila in Metoda v Braslovčah je imela v nedeljo, 23. t. m. zborovanje v cerkveni hiši. Udeležba je bila precej

obilna, čeravno smo se že bali, da bi utegnili naša podružnica popolno zaspati, ker delj časa ni kazala nikakega življenja. Velečastiti gospod dekan M. Stoklas so nam razložili namen naše šolske družbe in v navduševalnih besedah pokazali nje potrebo. Potem je bila volitev novega odbora in pobiranje društvenine. Izvoljeni so v novi odbor: velč. gospod M. Stoklas, dekan, prvomestnikom, č. gosp. kaplan Fr. Pečnik zapisnikarjem in posestnik gosp. Fr. Šporn denarničarjem, namestnikom pa gg. Florijan Rak, Franc Prislan in Vinko Rojnik. Nadejamo se, da bode družbi še več udov pristopilo, in da ne bo dremala, ampak krepko delovala.

Iz Ptuj. (Dijaški kuhinji) so darovali od 15. septembra do konca decembra 1894 sledeči p. n. dobrotniki: Bratuša Al., beneficijant v Ptuj, 3 fl., Čilenšek M., profesor v Ptuj, 3 fl., Črnko M., provisor mestne prostiške fare v Ptuj, 3 fl., Majcen F., dež. gimn. veroučitelj v Ptuj, 3 fl., Ožgan S., c. k. notar v Ptuj, 3 fl., Dr. Ploj J., odvetnik v Ptuj, 9 fl., Dr. Schiffer J., c. in k. polk. zdravnik v Ptuj, 3 fl., Sedlaček J., tajnik v Ptuj, 1 fl. 50 kr., Šalamon Fr., mestni kaplan in katehet v Ptuj, 3 fl., Dr. Brumen, odv. konc. v Ptuj, 1 fl., Raisp F., oskrbnik v pok. v Ptuj, 10 fl., Dr. Jurtela, odvetnik in deželni poslanec v Šmarjah, 10 fl., Dr. Šegula, odvetnik v Novem mestu, 10 fl., sl. posojilnica v Gornji Radgoni, 15 fl., Jurca A., trgovec v Ptuj, 10 fl., Korošec F., prefekt v Mariborskem dijaškem semenišču, 3 fl., Janžekovič Vid, kaplan v Čadramu, 1 fl., Marzidovšek J., c. in k. vojaški kaplan v Trstu, 3 fl., Menhart J., kaplan pri Veliki nedelji, 2 fl., Lempl Marija, posestnica v Ptuj, 1 fl., Dr. Muršec, vpok. profesor v Gradcu, 8 fl., Slekovec Matej, župnik pri sv. Marku, 5 fl., sl. družba sv. Cirila in Metoda v Ljubljani, 30 fl., Kralj J., dekan v Zavrčah, 5 fl., neimenovan prijatelj v Ptuj, 2 kroni, Stazinski o. Konrad, minorit pri sv. Trojici v Haložah, 1 fl., po blagorodni in za uboge dijake vsako leto dobrotno skrbeči gospej Rozi Špindler v Brežicah nabranih 14 fl., (Ferečak F., dek. v pok., 1 fl., Dr. Guido Srebre, odvetnik, 1 fl., Kočevar J., mestni župnik, 1 fl., Dr. in Rozina Firbas, 2 fl., Munda Ivan, c. k. živinozdravnik, 4 fl., Špindler Ant., c. k. zemlj. knjigovodja, 2 fl., Gregorič K., vin. trgovec, 1 fl., Razlag A. vpok. uradnik, 1 fl., Zupan Ign., učitelj, 50 kr., neimenovan 50 kr., M. V. G. v Ptuj, 1 fl. Vsem skupaj pristrčna hvala. Majcen, denarničar.

Politični ogled.

Avstrijske dežele.

Dunaj. Nj. veličanstvo svetli cesar se te dni odpeljejo na Ogersko v Budapešto in ondi ostanejo, dokler se ne sestavi novo ministerstvo. — V državnem zboru so poslanci dne 20. t. m. sklenili postaviti o nedeljskem počitku in potem sli na počitnice. Državni zbor se zopet snide sredi februarja.

Česko. V Pragi je neki 78 letni starček izrazil svojo nevoljo, da je radikalec Rašin poslancem izvoljen. Okrajna sodnija ga je zato obsodila za dva dni v ječo. — Jedna skupina češkega plemstva se je začela pogajati z mladočeško stranko. Ob enem pa se trudi grof Harrach pridobiti Nemce za novo porazumljenje s Čehi, in sicer s posebnim ozirom na češko državno pravo.

Moravsko. V Vitkovcih so uradniki, židovski in katoliški, napravili dne 8. decembra ples. Svoje podložnike, delavce, so s tem grdo pohujšali. — V Višavskem okraju je katoliško politično društvo imelo dne